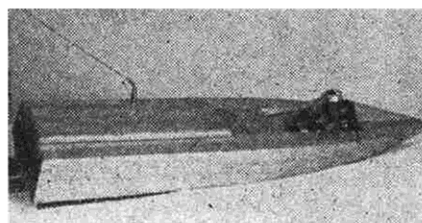


Rychlý rozvoj i výkony radiem řízených modelů lodí jak v zahraničí tak konečně i u nás vynutily si zvýšenou pozornost a řadu opatření. Jedním z nich byl dobrý nápad uspořádat první samostatné soustředění „kybernetáků“. Ale kde? Sáhodlouhé úvahy přetřhl budějovický



„Tankování“ v pravý čas je podle mínění F. Podaného i J. Severy velmi důležité...



K-VII-R/C rychlostní člun

Zkonstruoval a píše J. KUBIČEK
KLM Liberec

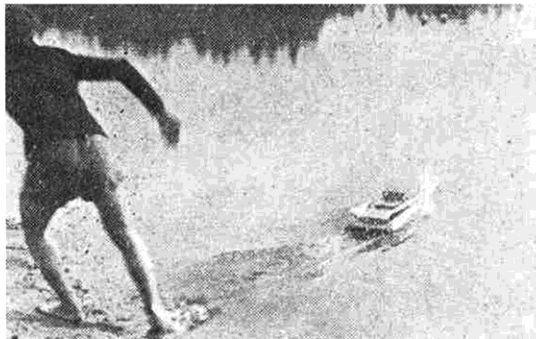
Jednou jsem dostal nápad. Od toho bývá k realizování cesta daleká, jenže já jsem zrovna neměl možnost o něm s kamarády teoretizovat, zato jsem měl čas a tak jsem „nahodil“ výkres a pustil jsem se do stavby. Mezi „své“ jsem přišel s hotovým modelem K-VII. Že by byl obdivován – to se říci nedá. Tři experti rodu ženského ohodnotili model jako obzvláště neladný, první jízdy byly zase vítaným terčem pro „kamarády“, neboť to skutečně skákalo jako rosmička. Ale rozvaha, čas a tréning mi upevnily pozici: model jezdí a dobře!

S popisováním a detailním rozkreslováním jsem poněkud na štíru, což však snad nebude případným zájemcům o model vadit. Začátečník si jej sotva vybere a zkušenějšímu uveřejněné jako vodítko postačí. Zájemcům pošlu planografické kopie výkresu 1 : 1 a samozřejmě poradím (J. K., Sušická 675/3, Liberec 3).

Model K-VII je určen pro rychlostní kurs třídy F1 V 3,5 a tomuto účelu odpovídají jeho parametry. Loď o startovní váze 1,7 kg dosahuje rychlosti 25 km/h. Konstrukčně jsem sledoval účelovost a jednoduchost, proto jsem například namísto tvarované paluby volil hladkou. Žebra jsou z překližky tl. 4 mm, potah z 3mm balsy (protože ale tvary nejsou složité, je možné potahovat i překližkou). Vnitřek loď je lakován Epoxy 1200. Hřídel lodní vrtule ze stříbrné oceli má \varnothing 4 mm a je zakončen závitem M4 a opernou maticí. Pouzdro hřídele z duralové trubky o \varnothing 10 mm je do trupu zalepeno Epoxy 1200; ložiska jsou kluzná, bronzová. Mosazná lodní vrtule (šroub) o \varnothing 40 mm je vlastní, amatéřská.

Použitý motor MVVS 2,5 RL patří podle mého názoru a zkušeností mezi špičkové. Je však známo, že ani dobrý motor v dobrém modelu nejsou všechno: „duší“ modelu je rádio. Používám R/C soupravy MVVS „TRM 1“ a o čtyřpovelovém celotransistorovém přijímači i o vysíláči mohu mluvit stejně pochvalně jako o motoru. Model je na ovládání velice citlivý a na povel reaguje okamžitě.

K řízení kormidla používám brněnské servo z elektrickou neutralizací. Jde o servo, určené původně pro modely letadel, jehož výkonost však zcela postačuje i pro tuto loď. Servo ovládající otáčky motoru nemá elektrickou neutralizaci ani koncové kontakty – pouze kluznou spoiku. Serva jsou napájena ze dvou plochých baterií, přijímač z 8 knoflíkových akumulátorů AKU NiCd 225, které jsou běžně v prodeji.



Start Hulinského Bartoně

Fanda Jelínek: „Dejte to k nám, my to rádi uděláme, ať máme nějakou další činnost!“ Byl to výrok takřka historický, neboť – jak známo – dnes se již davy nezjistně do práce nehrnou... A tak se stalo, že 2. října se sjelo 30 vybraných lodních modelářů z celé republiky do Českých Budějovic.

Bylo to pěkné od samého začátku – díky ČSD, které dopravily spoluzavazadla a modely za cestujícími s pouhým jednodenním zpožděním. Rozšířily tím program soustředění o přespolní běh ze Stromovky na místní nádraží, ke každému rychlíku. Koneckonců – během dvou dnů získat ve svém oboru výkonnostní třídu a ještě splnit podmínku PPOV – to není špatné! Jako talentovaný běžec se projevil zejména Honza Kubiček, avšak později odpadl – nedokázal totiž překonat překážku v podobě domácí jídelny s Budvarem. I přes pokročilou roční dobu bylo ubytování ve dvoulůžkových srubech. Na první pohled budily sice v účastnících soustředění též pocit jako v telatech Štajmanovy boudy pro studený odchov, ale po ránu protesty nebyly: na nafukovacích matracích a pod haldu dek se spalo docela dobře.

Ponechme však stranou prostředí a podívejme se na vlastní soustředění. Bylo nejvyšší potřebné už proto, že během letošní sezóny se nesešli na některé výběrové sou-

s novými talenty

těži modeláři z Čech, Moravy a Slovenska. Podařilo se to až na soustředění a – jak jsme předpokládali – objevili jsme právě tady nové talenty. Budeme tedy mít víc dobrých modelářů (než pouze současné reprezentanty), jen co se nově objeví „oťukají“ mimo domov a okoukají dobré nápady od zkušenějších soupeřů. Zabrало by hodně místa, psát o každém z účastníků soustředění samostatně. Nesporně však stojí za zmínku východoslovenští modeláři (z hlediska konstrukce i výkonnosti modelů), z nichž dva si vyvezli účast v reprezentačním družstvu. Nebo hulinský Bartoně, který připravil přítomným vpravdě překvapení s modelem třídy F3 E. Model dosahuje evropské úrovně, ale jeho majitel ještě ne – potřebuje „pozlatit ručičky na kočirování“ a hlavně pravidelně a víc trénovat. Rozhodně však nám takový model v „elektrické“ chyběl. Slibný model má i ostravský Pachuta pro třídu F1 E 30, ale potřebuje „vyjezdit“. Naši staří známí, talentovaní Liberečtí, podávali během soustředění dobré výkony, ale role favoritů jim příliš nesvědčí, neboť někteří propadli lenosti, která jim jaksi nedovolila zkonstruovat nový, účelný model... Ve všech směrech však ostatním ukázali, co všechno může dokázat dobrá parta.

Každý účastník soustředění se zkrátka mohl od druhého v něčem poučit: z teoretických debat, z praktických jízd i z promítutého filmu z mistrovství Evropy v Katovicích. Do jaké míry si kdo vezme ponaučení k srdci, to ukáže čas. Velké závěry jsme na místě nedělali, v několika věcech jsme se však jednomyslně shodli: 1. soustředění „kybernetáků“ je účelné; 2. v současné době už nevyhovují tzv. „univerzální“ modely, tj. jeden model pro slalomový i rychlostní kurs; 3. modeláři v klubech by měli vidět alespoň film (osmimilimetrový) z mistrovství Evropy (mohou si jej písemně vyžádat na modelářském odboru ÚV Svazarmu); 4. přední modeláři by měli o svých zkušenostech napsat a nakreslit alespoň skicy svých modelů do Modeláře; 5. českobudějovické skupině modelářů poděkovat za to, že se mohlo soustředění uskutečnit.

Mistr sportu J. BAITLER

